

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Canòlic MINGORANCE CAIRAT

Andorra la Vella, 17 d'abril de 2019

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000011/2018 seguida pels presumptes delictes majors d'amenaces no condicionals amb arma efectuades a un menor d'edat i davant la seva presència, contra R. A. M. V., nascut el dia 11 de setembre de 1988 a Puerto Alto (Xile), fill de Jose Walter i d'Ernestina De Maria, de nacionalitat xilena, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat i defensat per la lletrada Sra. Dory Garcia Fernández, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Carolina Bailen Vila i actuant de ponent i redactor de la sentència, la magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SÓN FETS PROVATS: Vers les 19'10 hores del dia 16 de juliol de 2017, el processat R. A. M. V., nascut el dia 17 de setembre de 1988 i de nacionalitat xilena, trobant-se a l'apartament radicat a Encamp, domicili que compartia amb la seva parella sentimental des d'aproximadament el mes de novembre de 2016, la Sra. M. A. B. i el fill menor d'aquesta, C. de 12 anys d'edat, s'inicià una discussió entre ambdós, que s'aturà momentàniament quan l'acusat trucà a la seva mare, poden escoltar els perjudicats com en el decurs de la conversa aquest va dir "*voy a matar-la*" i tot just penjar el telèfon es reinicià la discussió que anà pujant de to, fins al moment en que aquest agafant un ganivet es dirigí vers ells tot dient "*qué pasa si os mato*". Com sigui que el menor atemorit demanà ajuda via WhatsApp a la seva germana de 18 anys, Y.

A. A., que viu a la mateixa parròquia i que va avisar el Servei de Policia, el processat R. A. M. V. s'adreça novament a la Sra. M. A. B. i el menor C. V. A. dient *"me cargo a todos los que vengan, a la policía y a vosotros"*, sortint aleshores tots dos del domicili i sent seguits per aquest.

Personats els agents de policia van constatar la presència al carrer de la denunciante Sra. M. A. B., tota plorosa i espantada, així com el menor C. V. A. i la seva germana Y. A. A., que havia arribat al lloc.

Els agents del Servei de Policia van trobar dos ganivets de metall de la marca EAGLE KNIFE de 12 i 8,5 cm de fulla havent estat reconegut pels interessats el més petit com a seu i amb el que van ser amenaçats.

Efectuada la prova d'alcoholèmia a l'acusat aquesta donà el resultat positiu de 1,42 grams d'alcohol per litre de sang.

RESULTANT SEGON.- El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delictes major d'amenaçes no condicionals amb arma efectuades a un menor d'edat i davant la seva presència, tipificat i penat a l'article 143.2, posat en relació a l'article 143 bis del Codi Penal, del qual considera responsable penal en concepte d'autor el processat R. A. M. V., per quin demana la pena única de quinze mesos de presó, part ferma i la resta condicional qualificada a no entrar en contacte amb cap de les víctimes durant un termini de quatre anys, amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys, i la pena complementària d'expulsió del principat per un termini de deu anys, així com solidàriament el pagament de les despeses processals causades, sense que hi hagi lloc a declarar la responsabilitat civil, tota vegada que la perjudicada ha renunciat a res reclamar.

A l'acte de la vista oral compte tingut de la situació de rebel·lia de l'acusat, retira la petició condicional qualificada, havent de ser la pena de presó imposada amb caràcter ferm, confirmant la resta de l'escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER.- La defensa del processat, la lletrada Sra. Dory Garcia Fernández, discrepa del relat de fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Posa de relleu que el seu representat sempre ha negat haver amenaçat la Sra. M. A. B., fet que ha estat confirmat per aquesta durant la instrucció. Afegeix que no ha quedat acreditat que el menor fou present, doncs era a la seva habitació jugant a la Play i que la germana Y. A. A. té o tenia una mala relació amb ell. Considera doncs que son versions

contradictòries i que no hi ha prova de càrrec, demanant en conseqüència l'absolució del seu defensat R. A. M. V..

CONSIDERANT PRIMER.- Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes major d'amenaques no condicionals amb arma, tipificat a l'art. 143 apartat 2 del Codi Penal concorrent l'agreujant específica de l'article 143 bis del mateix text, que les amenaces hagin estat proferides vers un menor o en la seva presència, sent reunits tots els elements constitutius del referenciat tipus penal.

Efectivament, malgrat la incompareixença a l'acte de la vista oral de l'acusat i de la mateixa perjudicada Sra. M. A. B., han quedat degudament acreditats els fets per les declaracions dels agents intervinents així com per la documental obrant en autes, doncs resta provat que el menor C. V. A., que era en un primer moment a la seva habitació però que en escoltar els crits va sortir i que veient l'actitud i escoltant les paraules del company sentimental de la seva mare tot espantat demanà ajuda a la seva germana (que vivia en les proximitats) la quina en veure el to suplicant i atemorit dels missatges del seu germà, -de tant sols 12 anys-, avisà immediatament al Servei de Policia i es desplaça tot seguit al lloc. Ço que queda acreditat per la captura de pantalla efectuada dels diferents missatges intercanviats entre ambdós.

És important destacar en aquests punt les declaracions dels agents intervinents sobre el que van observar "in situ", veient a l'arribar la Sra. M. A. B. i el menor C. V. A. totalment espantats i plorosos, havent-los-hi manifestat ella que havien estat amenaçats per l'acusat amb un ganivet, malgrat després aquella s'hagi negat a declarar i ho hagi negat. En el mateix sentit s'expressà Y. A. A. que els hi manifestà no ser la primera vegada.

A més els agents van trobar dos ganivets fora del domicili, al replà sobre un moble vell, resultant almenys un d'ells, el més petit, reconegut com de la seva propietat.

Les declaracions de l'acusat són absolutament inversemblants, negant els fets i dient no saber que ha passat. No obstant aquest es trobat, segons declaren els agents que el controlaren, en una situació alteradament desestabilitzada i amb símptomes evidents d'embraguesa com així quedà constatat per la prova d'alcoholèmia que li fou practicada (1,42 g/l sang).

És significativa la reacció del menor en el cas d'autes demanant ajuda a tercers car segons sembla ja havia presenciats altres situacions conflictives i discussions tenses però sense arribar a l'extrem de la nit d'autes. Sentí por i així ho va fer saber. El comportament fora de si també

és rellevat per la pròpia Sra. M. A. B. que si bé no vol declarar en contra seva (segons es justifica per la situació irregular d'aquell al Principat) si reconeix que la nit d'autes es trobava summament alterat i amenaçant, que mai l'havia vist així.

Elements tots ells que posats en relació permeten a aquest Tribunal declarar una sentència condemnatòria en contra seva.

CONSIDERANT SEGON.- D'aquest delicte n'és responsable penal en concepte d'autor, l'acusat R. A. M. V., per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal i amb l'exposat a l'anterior considerant.

CONSIDERANT TERCER.- No concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

CONSIDERANT QUART.- No procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil en haver renunciat a res reclamar la perjudicada Sra. M. A. B..

CONSIDERANT CINQUÈ.- D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal procedeix imposar a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà,

D E C I D I M

Condemnar R. A. M. V., en rebel·lia processal, com a responsable penal en concepte d'autor del delicte major d'amenaques no condicionals amb arma amb l'agreujant específica que hagin estat proferides davant d'un menor i vers un menor a la pena d'UN ANY DE PRESÓ, dels quals SIS MESOS FERMS i la RESTA CONDICIONAL fixant el termini de suspensió de la condemna en quatre anys, la pena complementaria d'EXPULSIÓ del Principat per un termini de DEU ANYS i, al pagament de les despeses processals causades.

No hi ha lloc a responsabilitat civil.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts en el termini de quinze dies següents a la seva notificació salvat l'acusat atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que aquest pugui al seu dia formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.